

[Indenrigsministeren]

Antallet af indrejste spontane asylansøgere fra det tidligere Jugoslavien har i årets første måneder ligget på samme høje niveau som i slutningen af 1992, og der er ingen udsigt til, at det falder i den nærmeste fremtid. De spontane asylansøgere, der er indrejst, har for langt størstedelens vedkommende været fra det borgerkrigshærgede Bosnien-Hercegovina, og behovet for at yde disse mennesker midlertidig beskyttelse er til stede med samme styrke som i efteråret.

Dette er baggrunden for, at regeringen fremsætter nærværende lovforslag, der udvider ordningen med meddelelse af midlertidig opholdstilladelse til spontane asylansøgere fra det tidligere Jugoslavien til også at gælde dem, der er indrejst den 1. december 1992 eller senere.

Det er ikke tanken med forslaget at ændre kriterierne for meddelelse af midlertidig opholdstilladelse. Der kan fortsat kun meddeles midlertidig opholdstilladelse til personer, der på grund af krigshandlinger eller lignende uroligheder i det område, de ellers kan vende tilbage til, må antages at have behov for midlertidig beskyttelse her i landet. På baggrund af en bedømmelse af den hidtidige situation vil således fortsat navnlig asylansøgere fra Bosnien-Hercegovina være omfattet af ordningen.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale forslaget til det høje Tings hurtige og velvillige behandling.

Ministeren for nordisk samarbejde og Østersøspørgsmål (Kofod-Svendsen):

Jeg tillader mig herved for Folketinget at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks godkendelse af den i Helsingfors den 18. marts 1993 undertegnede overenskomst om ændring af samarbejdsoverenskomsten mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige.

(Beslutningsforslag nr. B 95).

Beslutningsforslaget tilsigter at muliggøre Danmarks godkendelse af overenskomst om ændring af samarbejdsoverenskomst mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige (Helsingforsaftalen), undertegnet den 18. marts 1993 i Helsingfors af statsminister Esko Aho samt repræsentanter for de fire øvrige landes ambassader.

Ændringerne stadfæster de reformer i det nordiske samarbejde, som blev godkendt på Nordisk Råds 42. session i Oslo i marts i år.

Idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager forslaget, skal jeg anbefale beslutningsforslaget til velvillig behandling i Tinget.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.**Spm. nr. S 763****1) Til statsministeren af:**

Poul Nødgaard (FP):

»Kan statsministeren bekræfte, at medlem af regeringen Arne Melchior har afholdt en delvis privat rejse til USA betalt af skatteyderne, og finder statsministeren i bekræftende fald, at dette er foreneligt med regeringens moralbegreber?«

Skriftlig begrundelse

Det er fremgået af dagspressen, at medlem af regeringen Arne Melchior har været i USA i delvis privat øjemed, men at rejsen ikke er betalt af egne midler, men derimod af skatteydernes.

Poul Nødgaard (FP):

Den 12. april 1993 kunne man i dagspressen læse, at turist- og kommunikationsminister Arne Melchior havde foretaget en kombineret forretnings- og turistrejse til USA, og at ministeriet havde betalt hele rejseomkostningen på 24.273 kr., hvoraf godt 5.000 kr. var private. I senere avisartikler tager sagen en drastisk vending, idet der fremlægges dokumentation for, at SAS har sendt en check på udgiften vedrørende den private del af rejsen på 5.200 kr. til ministeriet.

I offentligheden stiger forundringen og frustrationen, og der synes at herske stor forbavelse over, at hverken den implicerede minister eller statsministeren er rykket ud med en redegørelse i en sag, der er så alvorlig som den, der her er tale om. Det er baggrunden for mit spørgsmål, og jeg ser frem til statsministerens redegørelse, hvor vi forhåbentlig kan få alle relevante oplysninger frem på bordet.